

altenpflege.de Edition

Lühijuhendid hooldusalaseks väljaõppeks - fookus eakate hooldus

Theo Ahrens

Sissejuhatus hoolduse eetikasse

preview

Bibliograafilised andmed

Theo Ahrens – Lühike elulugu

Theo Ahrens, sündinud 1979 Müncheni lähedal, on hooldusametite õpetaja ja pühendunud hoolduspedaagoog. Pärast vabatahtlikku sotsiaalaastat haiglas läbis ta tervise- ja haiglahooldaja koolituse ning kogus väärtuslikku töökogemust intensiivravi osakonnas. Ajendatuna soovist teadmisi edasi anda, õppis ta hoolduspedaagoogikat ja alustas 2009. aastal õpetamist Müncheni kutsekoolis. Theo on tuntud oma praktilise ja empaatilise õpetamise poolest, milles ta valmistab tulevasi hooldustöötajaid ette nende nõudlikuks ametiks. Eraelus elab ta koos oma naise ja kahe lapsega Berliinis ning panustab vabatahtlikult hoolduslase hariduse tingimuste parandamisse.

See lühikursus on koostatud tema tundide õppematerjalide põhjal, kasutades tehisintellekti. Tõlge tehti automaatselt.

Välja andnud [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)

Hind DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)

Märkused ja parandusettepanekud on oodatud aadressil team@altenpflege.de.

1/1-2412160911

- 4 | Eetilised väljakutsed surijate saatmisel . . . 16
 - 4.1 | Toimetulek patsiendi autonoomiaga . . . 16
 - 4.2 | Eetilised dilemmad surma saatmisel . . . 16
 - 4.3 | Kohandamine patsientide soovidega . . . 17
 - 4.4 | Palliatiivne sedatsioon: määratlus, eetilised aspektid ja otsustamisprotsess . . . 18
 - 4.5 | Toetus patsiendi testamendi ja edasivolituse koostamisel . . . 19
- 5 | Suremisega kaasas käimine eakate hoolduse praktikas . . . 21
 - 5.1 | Hospice-töö ja palliatiivne ravi eakate hoolduses . . . 21
 - 5.2 | Kommunikatsioon surevatega . . . 22
 - 5.3 | Sugulaste kaasamine . . . 22
 - 5.4 | Rituaalid, religioossed ja kultuurilised aspektid suremisel . . . 23
 - 5.5 | Esimesed meetmed pärast surma . . . 24
- 6 | Õiguslikud alused suremise ja surmaga tegelemiseks . . . 25

6.1	Õigus enesemääramisele ja patsiendiõigus. . . .	25
6.2	Õiguslikud suunised surmahoolduse jaoks	25
6.3	Õiguslikud sätted surnute hooldamiseks	26
6.4	Erinevused surmahoolduse, aktiivse ja passiivse eutanaasia vahel	27
6.5	Palliativmeditsiinilise ravi õiguslikud aspektid	28
7	Psühholoogilised aspektid seoses suremise, surma ja leinaga	29
7.1	Sure, here is the translation:	
Suremine ja surmaga toimetulek 29		
7.2	Toimetulek oma surelikkusega	30
7.3	Emotsionaalne koormus ja enesehoid hooldustöötajate seas	30
7.4	Supervisioon ja toetusvõimalused hooldustöötajatele	31
7.5	Leina käsitlemine elanike, lähedaste ja hooldustöötajate seas	32
8	Kultuurilised ja religioossed mõtted surmast ja suremisest	33
8.1	Surmarituaalid erinevates religioonides	33
8.2	Kultuurilised iseärasused suremise ja surmaga seotud käitumises	34
8.3	Religioosne saatmine surmahoolduses	35
8.4	Eetilised väljakutsed patsientide usuliste soovide arvestamisel	35
9	Eutanaasia – Eetilised ja juriidilised perspektiivid	37
9.1	Definitsioonid: aktiivne, passiivne ja kaudne eutanaasia. . . .	37
9.2	Eetilised argumendid elu lõpu hoolduse poolt ja vastu	37
9.3	Õiguslik olukord eutanaasia osas	38
9.4	Hooldustöötajate roll eutanaasia otsuste tegemisel	39
10	Praktikanäited ja juhtumiuuringud	41
10.1	Juhtumiuuringud eetikakonfliktide kohta surijate saatmisel	41
10.2	Raskete olukordade peegeldamine praktikas	42
10.3	Lahendamisstrateegiad eetiliste dilemmaade jaoks	42

1 Sissejuhatus hoolduse eetikasse

1.1 Eetika määratlus hoolduses

Eetika hoolduses viitab moraalsele põhimõtetele ja väärtustele, mis juhivad hooldustöötajate käitumist ja otsuseid. See hõlmab vastutust tagada hooldusvajadusega inimeste heaolu ning austada nende õigusi ja enesemääramise õigust. Hoolduse eetika aluseks on austus, väärikus, headus, õiglus ja hoolivus.

Need põhimõtted on otsustava tähtsusega, et täita hooldust vajavate inimeste vajadused ja samal ajal säilitada nende autonoomia. Hoolduse eetika nõuab, et otsused tehtaks hooldusvajadusega isiku parimates huvides, isegi kui nad ei suuda oma soove selgelt väljendada.

On vaja eristada meditsiinilisi, õiguslikke ja eetilisi aspekte. Meditsiiniline lähenemine tugineb kliinilistele juhistele, õiguslik õiguslikele nõuetele, samas kui eetiline rõhutab hooldustöötajate moraalseid implikatsioone ja sotsiaalset südametunnistust.

Hooldussituatsioonides välditakse konflikte, integreerides eetilisi kaalutlusi otsustusprotsessi. Praktiline näide on nõusolek ravimeetmetega: hooldustöötajad peavad tagama, et hooldusvajadusega isik või tema volitatud esindaja on piisavalt informeeritud ja võtab meetmed vabatahtlikult vastu.

Hoolduse eetika keskne ülesanne on edendada dialoogi hooldustöötajate, meditsiinipersonali, hooldusvajadusega inimeste ja nende pereliikmete vahel. Eetiliselt läbimõeldud tegutsemine vanurite hoolduses toetab usaldusbaasi, mis on eduka hoolduse eelduseks.

Hoolduse eetika aitab selgitada moraalseid dilemmasid. Selliste dilemmade puhul on sageli kaalumisel vastandlikud väärtused või kohustused, nagu elu kaitse versus enesemääramise õigus. Siin on oluline leida tasakaalustatud ja läbimõeldud lähenemine.

Eetika hoolduses nõuab hooldustöötajatelt pidevat refleksiooni ja täiendõpet. Nad peavad olema teadlikud eetilistest väljakutsetest, mis võivad nende igapäevatoos esile kerkida. See tähendab professionaalsete standardite, isiklike veendumuste ja hooldusvajadustega inimeste vajaduste vahel tasakaalu leidmist. Eetika pakub seega raamistiku professionaalseks tegutsemiseks, mis annab hooldustöötajatele juhiseid ja kindlustunnet.

1.2 Eetika tähendus suremise ja surmaga toimetulekul

Surma ja surmaga toimetulek nõuab sügavat eetilist käsitlust

Suremine kuulub elu juurde. Eakate hooldustöötajad on surejatele tihti lähedal, saadavad neid ja suhtlevad lähedastega. Eetika annab juhiseid, kuidas sellistes olukordades õigesti toimida.

Eetilised printsiibid nagu autonoomia, heategemine, mittenärvitamine ja õiglus juhivad tegevust. Patsiendi autonoomia austamine tähendab, et tuleb tõsiselt võtta sureva inimese soove ja vajadusi. Otsused meditsiiniliste meetmete või palliatiivse ravi osas tuleks võimalusel patsiendiga läbi arutada. Dokumendid nagu patsiendivolikirjad on abivahendid, mis aitavad autonoomiat säilitada ka siis, kui patsient ise enam suhelda ei suuda.

Heategemine nõuab patsiendi aktiivset toetamist ja heaolu edendamist. Surma saatmisel tähendab see: valu ja kannatuste leevendamist, mitte ainult füüsiliselt, vaid ka psühholoogiliselt ja sotsiaalselt. Austav suhtumine, kannatlikkus ja empaatia aitavad kaasa väärikale saatmisele.

Mittenärvitamine tähendab, et hooldustöötajad ei koormaks surejat tarbetute meetmetega. Siin on eluea pikendamise ja elukvaliteedi kaalumise otsustava tähtsusega. Suhtlus raviarstide ja lähedastega mängib otsuste tegemisel olulist rolli.

Õiglus puudutab juurdepääsu hooldus- ja meditsiiniteenustele. Iga surejal on õigus kvaliteetsele, individuaalsele hooldusele, sõltumata sotsiaalsetest või rahalistest teguritest.

Hooldustöötajad peaksid olema teadlikud oma suhtumisest suremisse ja surma. Isiklikud väärtused mõjutavad suhtumist surejatesse. Superviisioon ja kolleegide toetus aitavad emotsionaalse koormusega toime tulla. Regulaarne refleksioon ja täiendõpe eetika valdkonnas on hädavajalikud, et jääda professionaalseks.

Spiritualiteedi integreerimine võib paljudele surejatele ja nende lähedastele oluline olla. Lähedased on tihti kriisisituatsioonides. Nende valu ja kaotust tuleb tundlikult toetada. Avatud kõrv, mõistev suhtlus ja leinaga toimetuleku võimaluste arutamine on väga olulised.

Eetilised väljakutsed, mis kaasnevad surma ja suremise kontekstis, on keerulised. Eakate hooldus nõuab pidevat eetilistele küsimustele pühendumist, et kohtuda surejatega väärikuse ja austusega

1.3 Eetilise refleksiooni eesmärgid vanurite hoolduses

Eetiline refleksioon vanurite hoolduses

Eetiline refleksioon vanurite hoolduses püüdleb selguse poole keerulistes otsustusolukordades. Otsustusprotsessid, mida toetab eetiline refleksioon, võimaldavad paremat suhtlemist hooldustöötajate, elanike ja lähedaste vahel. Refleksioon aitab hinnata tegusid ja nende tagajärgi ning toetab eetilise teadlikkuse arengut.

Teiseks eesmärgiks on vanemate inimeste väärikuse ja autonoomia tagamine. Eetiline refleksioon seab kahtluse alla rutiinid ja tavad, et austada ja toetada elanike enesemääramisõigust. See hõlmab tundlikku lähenemist vabadusepiirangute käsitlemisel, et liikumisvabadust mitte põhjendamatult piirata.

Haavatavate rühmade kaitse on samuti oluline ülesanne. Vanemad inimesed võivad hapruse, dementsuse või muude tegurite tõttu olla eriti kaitset vajavad. Eetiline refleksioon aitab tuvastada ohupotentsiaali ja rakendada sobivaid kaitsemeetmeid, ilma et see kahjustaks asjaosaliste õigusi.

Hooldustöötajad peavad ära tundma moraalsed konfliktid ja need konstruktiivselt lahendama. Eetiliste küsimuste refleksioon võimaldab erinevate väärtushinnangute integreerimist hoolduspraktikasse. See viib tasakaalustatud suhteni institutsiooni nõudmiste ja elanike vajaduste vahel.

Eetiline refleksioon edendab hoolduse pidevat professionaliseerumist. Hooldustöötajad arendavad oma ametialast hoiakut ja tegutsemisvõimekust süsteemse eetiliste dilemmaide reflekteerimise kaudu. See suurendab hoolduse kvaliteeti ja tõstab hooldustöötajate rahulolu.

Lõppkokkuvõttes panustab eetiline refleksioon vanurite hoolduse sotsiaalsesse vastutusse. Olles osa tervishoiusüsteemist, peab vanurite hooldus arvestama sotsiaalseid ja kultuuridevahelisi erinevusi. Refleksioon tagab, et hooldus on kooskõlas ühiskonna väärtuste ja normidega ning kohandub pidevalt.

1.4 Ametialane vastutus ja hooldustöötajate roll surmaprotsessis

Hooldustöötajad seisavad silmitsi erilise vastutusega surmaprotsessis. Nad peavad osutama nii füüsilist kui ka emotsionaalset tuge. Väärikas suhtumine surevatesse inimestesse nõuab tundlikkust, austust ja kaastunnet. Hooldustöötajad aitavad kaotada surma hirmu ja võimaldavad rahumeelset üleminekut.

Surmaprotsessi ajal on hooldustöötajad sageli mõjutatud inimeste kõige lähedasemad saatjad. Nende ülesanne on tuvastada muutused tervises seisundis ja neile adekvaatselt reageerida. See hõlmab valu ja teiste sümptomite leevendamist, aga ka psüühiliste ja vaimsete vajaduste toetamist. Kuulamisvõime ja lohutuse pakkumine on sama oluline kui meditsiiniline hooldus.

Kommunikatsioon mängib kesket rolli. Hooldustöötajad peavad austama surevate soove ja vajadusi ning võimaluse korral soodustama lähedaste kaasamist. Avatud vestlused surma teemal võivad vähendada hirme ja lahendada arusaamatusi. Hooldustöötajad on sageli vahendajad sureva, perekonna ja teiste meditsiinalaste spetsialistide vahel.

Oluline on ka tegelemine eetiliste küsimustega. Näiteks tekib küsimus elupikendavate meetmete kasutamise kohta, kui need ei vasta patsiendi soovidele. Patsientide testamendid ja volikirjad annavad siin olulist juhatust. Hooldustöötajad peavad neid dokumente arvestama ja leidma oma rolli surevate autonoomia austamisel.

Lisaks peavad hooldustöötajad toime tulema oma tunnete ja piiridega. Surma ja leinaga tegelemine on koormav ning on oluline arendada enesehoolduspraktikaid. Superviis ja kolleegidega suhtlemine võivad aidata emotsionaalset koormust töödelda ja vältida läbipõlemist.

Patsientide eestkõnelejatena võtavad hooldustöötajad vastutuse inimväärikuse säilitamise eest elu lõpuni. Empaatilise toetuse ja professionaalse distantse vahelise tasakaalu leidmine on otsustav. Surmaprotsess on individuaalne ja nõuab paindlikku ning kohanduvat hooldust, mis seab inimese keskpunkti.

2 Eetika ja moraali alused

2.1 Mõistete määratlused

Eetika hõlmab süstemaatilist mõtlemist moraalse käitumise üle. See on fundamentaalsete printsiipide uurimine, mis määravad, mida peetakse õigeks või valeks. Eetika tegeleb küsimusega, kuidas inimesed peaksid käituma ja miks teatud teod on moraalselt õigustatud. See pakub reflekteeritud tegutsemise alust vanurite hoolduses.

Moraal tähistab reeglite süsteemi, mis juhib ühiskonda või kogukonda. See koosneb normidest, mis kirjeldavad, milline käitumine on aktsepteeritav. Moraalsed standardid varieeruvad sageli kultuuride ja aegade vahel. Vanurite hoolduses hõlmab moraal arusaamist, kuidas hooldustöötajad võtavad oma vastutust elanike suhtes austusega ja kaastundlikult.

Väärtused on põhilised uskumused või ideaalid, mida peetakse soovitavaks ja oluliseks. Need määravad, mida elus taotletakse ja milline käitumine on eelistatud. Hoolduses mängivad väärtused nagu austus, väärikus, hoolivus ja empaatia olulist rolli inimestevaheliste suhete ja otsustamisprotsesside kujundamisel.

Normid on siduvad reeglid või standardid, mis juhivad käitumist kogukonnas. Need erinevad väärtustest selle poolest, et on konkreetsed ja sageli reeglina või isegi seaduslikult kinnitatud. Normid vanurite hoolduses juhivad professionaalset tegutsemist kindlaksmääratud standardite ja juhiste kaudu, mille eesmärk on tagada hoolduse kvaliteet ja hooldusvajadustega inimeste heaolu.

2.2 Eetilised põhimõtted hoolduses

Autonoomia tähendab elanikele vastavalt nende soovidele võimalikult paljude otsuste iseseisvat tegemist. Austage enesemääramise õigust, isegi kui isiklikud vaated erinevad. Praktikas nõuab see tihti kannatlikkust ja suhtlust. Individuaalsete hooldusplaanide väljatöötamine, mis arvestavad hooldust vajavate inimeste soovide ja võimalustega, on oluline osa.

Õiglus tagab, et kõiki elanikke koheldakse võrdselt ja õiglaselt. Jaotage ressursid nagu aeg ja materjalid õiglaselt, ilma diskrimineerimiseta vanuse, soo, etnilise päritolu või sotsiaalse staatuse alusel. Analüüsige, kas kõigil on võrdne juurdepääs teenustele ja teabele ning tehke vajadusel kohandusi. Reflekteerige alati oma tegevusi, et vältida ebavõrdset kohtlemist.

Hoolimine nõuab mõistvat ja kaastundlikku hooldust. Võtke hooldust vajavate inimeste isiklikud huvid ja vajadused tõsiselt ning reageerige professionaalselt. See põhimõte avaldub inimese terviklikus käsitles, mis hõlmab füüsilisi, emotsionaalseid ja sotsiaalseid aspekte. Tasakaalustatud empaatia ja professionaalse distantssi koosmõju on siinjuures hädavajalik.

Mitte-kahjustamine käsitleb füüsilise või vaimse kahju vältimist. Kasutage erialaseid teadmisi ja ettevaatlikkust, et ennetada ravivigu. Otsuste tegemisel, mis võivad kätkeada ohtusid, kaaluge riske ja pidage alati silmas potentsiaalset kasu. Terviseandmete kaitse ja intiimsuse säilitamine on samuti olulised aspektid. Tähtis on ennetavalt tegutseda, et vähendada vigastusi ja ebakindlust.

Need põhimõtted eeldavad hoolduspäeva regulaarset refleksiooni ja kohandamist. Kriitiline vastandumine enda otsustega ja nende eetiliste tagajärgedega tugevdab teie pädevust vanurite hooldamisel.

2.3 Eetilised teooriad

Deontoloogia on eetiline teooria, mis keskendub kohustustele ja reeglitele. Hoolduses tähendab see, et tegevusi peetakse õigeks, kui need vastavad teatud moraalsele reeglitele või kohustustele, olenemata tagajärgedest. Näiteks võib hooldaja deontoloogilise eetika kohaselt olla kohustatud kõiki patsiente võrdselt kohtlema, sõltumata nende isiklikust suhtest nendega või oma tegevuse tagajärgedest.

Utilitarism hindab aga tegevusi nende tagajärgede põhjal. Eesmärk on saavutada suurim võimalik õnn suurima võimaliku inimeste arvu jaoks. Praktikas võib see tähendada nappide ressursside kasutamist nii, et enamus patsientide jaoks tekiks maksimaalne kasu. Hooldaja võiks näiteks prioriseerida, millised ülesanded esmalt täidetakse, et saavutada kõigi patsientide jaoks maksimaalne positiivne mõju.

Vooruseetika keskendub tegutsejate iseloomuomadustele ja moraalsele isiksusele. Hoolduses on oluline, et hooldajad kehastaksid voorusi nagu kaastunne, empaatia ja hoolivus. Hea hooldus tekib sellest, et hooldajad on moraalselt head inimesed, kes tegutsevad nende vooruste kohaselt.

Igaüks neist teooriatest pakub erinevaid vaatenurki eetilistele otsustele hoolduses. Need aitavad hooldajatel kriitiliselt reflekteerida oma tegusid ja teha põhjendatud otsuseid eetilistele väljakutsetele vastamisel. Nende teooriate mõistmine toetab keeruliste olukordade eristatud vaatlemist ja otsuste tegemisel hooldatavate heaolu keskmesse seadmist.

2.4 Eetiline otsuste tegemine hooldusrutiinis

Eetiline otsuste tegemine nõuab võimet keerulisi olukordi analüüsida ja erinevaid vaatenurki arvesse võtta. Hooldajad vanurite hoolduses seisavad tihti silmitsi otsustega, mis mõjutavad otseselt hooldatavate heaolu ja väärikust. Seetõttu on otsustava tähtsusega teha eetiliselt põhjendatud otsuseid, et tagada hooldatavate inimestele parim võimalik hooldus.

Eetiliste otsuste tegemise esimene samm on eetilise probleemi tuvastamine. See võib olla konflikt hooldatava väärtuste ja hooldusasutuse suuniste vahel. Probleemi selge tuvastamine aitab struktureerida edasist otsustusprotsessi.

7 See on ainult eelvaade

Täielikku raamatut saab <https://www.altenpflege.de> registreeritud kasutajatele. Registreerimine ja kasutamine on tasuta. Need, kes ei soovi registreeruda, võivad saata 2. lehel nimetatud summa PayPali kaudu aadressile buchhaltung@factsoft.de, märkides nii raamatu pealkirja kui ka e-posti aadressi. Seejärel saadetakse neile PDF e-postiga.

Lisaks tasuta juurdepääsule lühikursuse raamatutele võimaldab registreerimine [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) lehel otse töökohtadele kandideerida. Samuti saate ise tasuta töökohakuulutuse postitada. Olge ka teie osa [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) kogukonnast.